

Zprávy z farnosti

7/2001

Naše farnost prožívá zvláštní období. Opravuje se kostel, stále jsme někde jinde na bohoslužbách. Do toho přichází ještě čas prázdnin a tím, u některých z vás, i čas dovolené. Možná, že se podíváte do jiného kraje, že navštívíte bohoslužby v jiné farnosti. Snažte se obohatit novými zážitky, abyste to, co bude dobré, mohli přenést i k nám. Zároveň ale nezapomeňte, že v závěru měsíce července a začátkem srpna bude potřeba zvláštní pomoci, aby mohl být kostel po malování uklizen a mohli jsme zde 12. srpna mít opět mši svatou. Já sám zde v červenci nebudu, odcestuji na studijní pobyt. Po tu dobu zde nebudou v neděli večerní mše svaté a ve všední dny budou dle rozpisu. Sledujte výzvy, kdy a jak budou probíhat pomocné a úklidové práce a připojte se i vaší pomocí. Snažte se také udělat něco pro svůj duchovní rozvoj, aby zároveň s kostelem bylo obnoveno i naše nitro. Každý z nás má nějaký úkol při šíření evangelia, není to jen záležitost biskupů a kněží. Svatý otec nám to s velkou naléhavostí všem připomíná na začátku nového tisíciletí.

Hojnost Božího požehnání všem vyprošuje

P. František

Kam se nám schovali katolíci?

V katalogu litoměřické diecéze je možné nalézt i zajímavé informace o farnostech. Dnes jsem vybral farnost, která má oficiální název:

Římskokatolická farnost Sněžná u Krásné Lípy

Do farnosti patří Sněžná a Dlouhý Důl.

V následující tabulce je opět uveden počet obyvatel jednotlivých částí farnosti a počet občanů, kteří se při sčítání lidí v roce 1991 zapsali jako katolíci.

Část farnosti	Počet obyvatel v roce 1991	Počet katolíků v roce 1991
Sněžná	25	13
Dlouhý Důl	16	7
součet	41	20

Na první pohled je vidět, že se jedná o mini-farnost. A co dnes? Stále nevíme, jak dopadlo poslední sčítání, snad se jednou dočkáme.

Farnost je poměrně mladá, založená roku 1851. Obec je na tom o dost lépe, našla se památka již z roku 1571. Farní kostel, který je udržován v dobrém stavu, je zasvěcen – jak jinak - Panně Marii Sněžné.

Co dodat? Stačí jen to, pokud jste tam ještě nebyli, jeďte se tam podívat. Je tam opravdu hezky.

připravil R. Sticha

Kněžské jubileum

Jistě každý z nás čte některý z katolických časopisů a tam mimo jiné bývají významná výročí nejen biskupů, ale i kněží. Jedno takové krásné jubileum oslavil 25. června i náš otec František – 25 let svého zasnoubení s Kristovou nevěstou – Církví. Chtěla bych vás tak trochu seznámit s jeho životní poutí za kněžstvím.

Františka jsem poznala až po jeho maturitě (SPŠ), kdy byl zaměstnán jako konstruktér v Benaru v Benešově nad Ploučnicí. V té době také prožíval zatěžkávací zkoušku života, neboť doma zanechával těžce nemocnou maminku na vozíčku (roztroušená skleróza). Otec v té době byl raněn „mrtvicí“ a zemřel a sestřičce Maruše se zalíbilo nemocniční lůžko. Po třech letech se stal František zaměstnancem Kovohutí Děčín. Tehdy začal působit v Benešově P. Ladislav Kubíček, ke kterému se z blízkého i širokého okolí sjížděly celé rodiny. Mladí zde vytvořili pěvecký kroužek s názvem Mixtur. Zde se poznal i s mými dětmi. František byl veselá kopa a pro své nespo-

četné nápady byl u mládeže vyhledávaným společníkem. Že by šel na kněze? To nikoho ani ve snu nenapadlo. Vždyť i rodina měla zájem, aby se František oženil. Maruška kula pikle – zařídila to tak, že jel na tábor s mládeží, kde byla vyhlédnuta budoucí švagrová. Avšak tyhle cesty Páně! Kdo se v nich vyzná? Na táboře byl kněz, který na milého Františka měl silnější vliv a vyhlédnutá nevěsta Maruškou si zde našla jiný objekt.

Po návratu domů svůj úmysl svěřil Ladislavovi a jak říká vlastní sestřička: „Kubíček to dorazil“. Silný vliv měl i otec Štěpánek, ale František se rodině nepochlubil, neměl v ní v té době zázemí; v ní se všichni modlili, aby potkal „hodnou nevěstu“. Oznámil vše na poslední chvíli, když věděl, že je přijat. Velkého nadšení se doma nedočkal, ale jak už to bývá, maminka s dcerou Maruškou své modlitby i utrpení přeložily na jinou kolej a tak o svátku Nejsvětějšího Srdce Ježíšova byl vysvěcen na kněze a pod pláštěm Neposkvrněného Srdce Panny Marie se konala v Benešově nad Ploučnicí primice.

Nu a pak jsme ho mohli vídat u nás co by kaplana. Později působil v Krásné Lípě, a protože mu „mocipáni“ přifařili i Rumburk, věřte, že i zde ho zastihnout na faře bylo velké umění (to mu zůstalo!). Však na tuto dobu zdejší lidé rádi vzpomínají – dnes je zde pusto a prázdno.

V roce 1990 na podzim se opět vrátil k nám. Od té doby nastaly prudké změny a to nejen pod vlivem politických změn, ale především činorodostí vlastní Františkovi. Inu vliv otce Kubíčka v sobě nezapřel. Ten za svého působení dosud opravil 27 kostelů a far. A to byla „totalita“! No, to má vlastně František co dohánět!

Kromě péče o farnosti – otce Františka plášť Panny Marie omotal celého tzv. schönstattským hnutím. Vzniklo to již za hluboké totality, kdy ke své tetě, žijící tehdy u Pardubic, jezdili oba sourozenci na prázdniny. Zprvu to byly tetiny písničky a postupem času, když „rozumu brali“, byly jim svěřovány závažné úkoly. Začalo to pátráním po pobytu P. Štěpánka, který v té době neměl souhlas „vrchnosti“ k výkonu kněžského povolání a působil v různých dělnických profesích. Povedlo se. Pátrací služba sourozenců přinesla úspěch. Adresa byla získána přes pohřební službu a tak docházelo k pravidelnému předávání písemností od otce Otčenáška. Tento čilý kontakt s P. Štěpánkem dostal určitý spád – stal se po značnou dobu zpovědníkem obou sourozenců. Zpočátku o jeho zapojení do sch. hnutí nevěděli. A jak to v životě zvědavých lidí bývá – nic se před nimi neututlá ani v tak nepřející době narůstajícího ateizmu. František se ocitl v zajetí Matky Tříkrát Podivuhodné a přátelstvím s knězem z bývalé NDR došlo k zapojení do hnutí.

A jak je to dál? Pociťovali jsme to všichni v přátelských darech pro CHOSku (charitní ošetrovatelskou službu) i pro zdárný budovatelský čin fary. Dnes už to začínáme (byť se zpožděním) pociťovat a znát i my.

Vzpomeňte pouti do Rokole – kde je ráj sch. hnutí a kde působí i otec biskup Otčenášek, který má snahu zahalit i své farníky pláštěm Panny Marie Schönstattské a musím říci, že Františkovi „jde na ruku“.

Toto hnutí má několik složek a tak prozradím na Františka, že je pověřen vést sch. diecézní kněze a tzv. ligu žen.

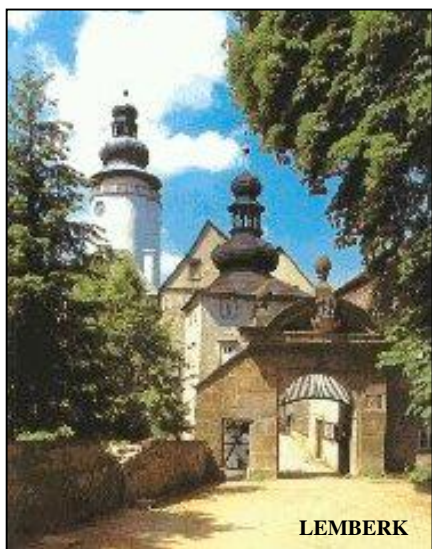
Jak je vidět, otec František se rozhodl způsobem své činnosti v klusu zbavovat přebytečných sacharidů své cukrovky.

Kéž na přímluvu Panny Marie Schönstattské mu Bůh dá dostatek sil, aby vždy zvládl být nástrojem pokojné cesty našich rodin ke spáse.

S. Š.

Jablonné v Podještědí

Po roce se opět přiblížila poslední květnová sobota a s ní pouť ke svaté Zdislavě do Jablonného. I my ráno nastoupili do vlaku k ostatním poutníkům, abychom ani letos nevynechali návštěvu u paní Zdislavy.

Vlak nás dovezl až do Jablonného a abychom alespoň trochu o puti putovali, vydali jsme se hned od nádraží na „okružní“ cestu ke Zdislavě studánce. Přitom jsme zjišťovali, co se za rok v Jablonném změnilo.

Zkraje vše při starém. Když jsme ale chtěli zajít, jako již tradičně, k rybníku z druhé strany než jej mnozí znáte a tam se i v klidu posilnit, čekalo nás překvapení – zeď. Nový majitel velké budovy statku, který nyní po opravě vypadá jako docela hezký zámeček, hodlá v něm zřídit sanatorium a protože spodní louka patří zřejmě k majetku, již se k rybníku asi nikdy nepodíváme. Vzpomínkou nám budou jen hezké fotografie z tohoto krásného místa.

Na našem okruhu, který jsem měl za to, že projdu i poslepu, mě čekala ještě jedna epizoda. Cesta, která ještě loni byla, byla nyní zahrazená plotem a tak jsme se proti své vůli ocitli v soukromém ubytovacím zařízení. Možná, že cesta byla opravdu na pozemku majitele, ale znám mnoho případů (i z Děčína), kdy peníze dělají divy a dá se za ně pořídit naprosto vše, vykáčet cokoli, uzavřít jakoukoli cestu To je také ta dnešní doba.

Kráčejte podle plotu jsem si představoval, jak za rok, pokud se do Jablonného dostaneme, půjdeme možná místo přírodou hezky po silnici mezi vševládajícími smrdícími auty. Jak hloupý je člověk, který z pohodlnosti zaměnil krásu a klid procházky nádhernými zákoutími naší přírody, za hluk a stres v tomto dopravním prostředku, popojíždějícím mnohdy sem a tam třeba jen 200m, aby se nožičky neunavily!

Ke studánce jsme se nakonec ještě letos dostali. Pokud mohu srovnávat, řekl bych, že okolí studánky pod hradem Lemberkem nám nějak postupně chřadne. Je to vidět i na rozpadlých lavičkách u studánky. Určitě někteří z vás pamatujete, jak hezky vyzdobené okolí kapličky bývalo, jak květy zdobily i kapličku na louce u rybníka při cestě do městečka Kdo se tenkrát i v těžkých dobách o to staral?

Lidí po ránu u studánky mnoho ještě nebylo, mohli jsme si v klidu načepovat vodu domů, omýt a pokračovat proti „proudu“ lidí jdoucích z prvé mše svaté k místům, které jsme právě opouštěli.

Před kostelem nás uvítalo již tradiční autoparkoviště, na němž někteří, zřejmě nervózní řidiči, měli touhu co chvíli popojíždět jednou sem a pak zase tam, to aby ušetřili drahocenné kroky svým pasažérům. Trhovce se podařilo vytlačit do postranní ulice, komedianty uklidit neznámo kam a tím vytvořit důstojné prostředí pro pojízděné miláčky dnešní doby. Představuji si, jak paní Zdislava přijíždí ke svému kostelu v limuzíně, zastavuje až pod schody baziliky minor, klade svou útlou nožku na druhý schod a hupky do chrámu. Jak romantické

Již při vstupu do kostela jsem zpozorněl. Je tam něco neobvyklého. Ano, na varhany musel hrát někdo, kdo to opravdu umí. Později jsem se dozvěděl, že varhaníkem byl dominikánský kněz a musím napsat, že hra byla na rozdíl od mnoha let předešlých perfektní a důstojná.

Mši v 11 hodin měl arcibiskup Duka, náš biskup Koukl měl mši svatou v 9 hodin. Vše bylo slavné, slavilo se totiž 700 let provincie dominikánů u nás. Kdo jste byli nedávno v Rokoli, mohli jste již podruhé obdivovat projev kazatele v jeho široce zaměřeném kázání.

Účast poutníků byla také dosti velká, určitě větší než v loňském roce a to i na mších v 9 a ve 14 hodin. Bylo vidět hodně mladých rodin, manželé, řádové sestry i staré lidi. Tradičně jsme potkávali známé i z Děčína.

Náš odpolední program jsme pak improvizovaně přizpůsobili programu, který byl připraven před chrámem. Po soukromých modlitbách u hrobu sv. Zdislavy v kryptě a posilnění jídlem a pitím, jsme očekávali vystoupení taneční skupiny, povětšinou tvořené Rómy z Jablonného. Podívaná začala v 15 hodin, i když jsem se zájmem pozoroval přirozené chování a vyjadřování se účastníků dlouhou dobu před začátkem. Nějakou dobu bude trvat

„zkulturnění“ této etnické skupiny. Přesto je dobře, že ve městě mají možnost se takto zapojit a bylo i dobře, že se před kostelem předvedli.

Po úryvcích tanců jsme se zaposlouchali do zpěvu vokální skupiny Kladiwo z Prahy. Představili se jako obyčejní lidé, kteří chtějí šířit křesťanství svým zpěvem a projevem. Řekl bych, že se jim to i daří, i když účastníci poutě se již z velké části vytratil před jejich zahájením. Našel se i jeden expert s nezbytnou cigaretou, který v polovině vystoupení skupiny doprovázel jejich zpěv melodií motoru svého auta při opouštění improvizovaného parkoviště před kostelem. Jó, jsme kulturním národem uprostřed Evropy A bude ještě hůř!

Závěrečnou akcí poutě byla od půl páté přednáška v kostele o historii 700 let provincie u nás, následované litaniami ke sv. Zdislavě s uctíváním jejích ostatků. Mimo tyto programy si bylo možné v klášteře prohlédnout stálou výstavu historických předmětů a v ambitech výstavu moderních obrazů. Vedle kláštera pak byla možnost zakoupení upomínkových předmětů, knih, ale i perníkových srdcí z poutí.

Počasí přálo a ani obvyklá bouřka se tentokrát nekonala. Navečer, unaveni, jsme se vraceli domů. Sice rádi bychom se podívali na další doprovodné programy, pořádané při příležitosti pouti na hradě Lemberku, ale ty byly určeny pro tu část obyvatelstva vybavenou koňskou silou ať již v jakékoliv podobě. Pokud pán Bůh dá, uvidíme se na pouti opět za rok!

*Svatá Zdislavo, patronko naší diecéze a rodin, ať nás
tvá přimluva a ochrana provází po celý následující rok.*

R. S.

Farnost putující – část II.

V minulém čísle jsem v aktualitách uvedl i to, že byly odstěhovány pneumatické varhany z kůru našeho kostela. Byl jsem celý týden v práci, takže jsem se nemohl této akce bohužel zúčastnit. O posledním období varhan, kdy se nabízely k prodeji atd. bohužel není prakticky žádná dokumentace, přesto, že jsem na tuto okolnost několikrát poukazoval. Nakonec tedy nemáme ani zápisy o předání, ani obrazovou dokumentaci (snažím se ji získat soukromě od varhanářů) a i slíbené video bylo nakonec natočeno soukromě. Netajím se s tím, že takovéto počínání považuji za hrubou chybu a nedokáži to vůbec pochopit. Zním mnoho farností, kde v obdobných záležitostech mají pořádek - podniky by bez toho nemohly fungovat vůbec! Proč u nás celá desetiletí chybí například kronika?

Nemohu vám proto mnoho informací ze současnosti poskytnout a proto použiji pro rozšíření znalostí o našem kostele alespoň historickou část

z absolventské práce L. Stichové o děčínských varhanách z loňského roku, která se týká našeho kostela a jejíž sestavení bylo v našich podmínkách takřka detektivním pátráním. Líčí se tam i okolnosti okolo stavění varhan, které se podařily nashromáždit. Je možné, že existují ještě pamětníci a materiály, o kterých nevíme. Ale ani na několikery výzvy se dosud nikdo nepřihlásil.

Kostel

Tento kostel stojí na Husově náměstí a patří římskokatolické církvi. Kostel byl vystavěn v letech 1856-1858 děčínským stavitelem Josefem Perthenem v pseudorománském slohu a vysvěcen roku 1861. Základní kámen byl slavnostně položen 18. srpna 1856. Kostel byl opravován v letech 1974-1975 (elektroinstalace, úpravy interiéru), v letech 1992-1994 (nová střecha a fasáda) a od podzimu roku 1999 do dubna roku 2000 byla postupně pokládána nová dlažba kostela.

Jedná se o jednoduší obdélnou stavbu s polygonálním presbytářem. K hlavní lodi přiléhají po stranách boční kaple, naznačené sloupy a výklenkovými vestavbami s pěti oblouky. Románské sloupy, které oddělují výklenky, jsou zdobeny hlavicemi s listy. Vnitřek kostela má rovný strop a klenuťou apsidu pro hlavní oltář. V závěru presbyteria je osazena trojice barevných skleněných vitráží s motivy modlících se andělů od malíře J. Führicha.

Od roku 1958 se chrám honosí renesančním hlavním oltářem, který vyřezal roku 1605 saský řezbář F. Dittrich starší z Freibergu. Je vyzdoben reliéfní výzdobou a pobíjeným ornamentem. Náměty hlavních částí oltáře čerpají především ze života Ježíše Krista. Oltář sem byl přenesen z kostela sv. Michaela Archanděla (Děčín-Krásný Studenec).

Z krásnostudeneckého kostela pochází také kamenná křtitelnice z 2. poloviny 15. století. Sochy po stěnách kostela jsou novodobé, v boční kapli po pravé straně lodě je umístěn dřevěný polychromovaný oltář Nejsvětějšího Srdce Páně. Čtrnáct obrazů zastavení křížové cesty, malovaných olejem, jsou od ředitele školy Emila Maudera (kopie podle J. Führicha).

Od roku 1934 je tento kostel kostelem farním (dříve filiálním).

Varhany

V roce 1953, na základě inzertní nabídky, byl varhaník zdejšího kostela, pan Jan Voves, vyslán knězem P. Kvítkem do Chebu, kde tamní farní úřad prodával varhany firmy Rieger z počátku 20. století z kostela, který vyhořel. Předmětem cesty byla odborná prohlídka varhan a sjednání případné ceny. Varhany byly zakoupeny a železnicí převezeny do Děčína. Uskladněny byly v kostele sv. Václava v Děčíně-Rozbělesy a postupně opravovány německým varhanářem a panem Vovsem na rozběleské faře. Kůr v kostele sv. Františka však byl pro tyto varhany velmi malý a bylo nutno jej rozšířit. I přesto

musely být nové varhany upravovány, aby se do daného prostoru mohly umístit. Po sestavení varhanní skříně bylo opět zjištěno, že se do ní nevejdou především nejdelší kovové píšťaly. Proto byli povoláni varhanáři firmy Organa Kutná hora, kteří rozhodli bez jakýchkoliv dalších konzultací s historiky, že varhany jsou stejně z produkce 20. století, vyrobeny v Krnově jako „tuctové“ a jejich hodnota se rovná ceně materiálu. Tak byl proveden nevratný krok zkrácením některých píšťalových řad z původních délek na polovinu. Píšťaly se podařilo do skříně nakonec umístit, ale vznikl tím úplně jiný zvukový obraz celého nástroje. Tím došlo ke změně dispozice.

A nyní je možné ještě dodat některá technická data, která nebyla loni známa. Jedná se např. o kůr, který byl postupně postaven ze tří částí. Nejzadnější třetina je původní. Kůr zasahoval jen do úrovně oblouku u vchodu (nad dřevěný vchod). V podlaze jsou ještě použity kované hřebíky. Prvá přístavba prodloužila kůr až před prvá postranní okna. Při stavbě velkých pneumatických varhan se pak přistavěla další část kůru až k dalšímu pilíři tak, jak jej známe dnes. Nyní je tedy kůr o celé jedno pole delší.

Jak to vypadá v kostele nyní? Zedníci zazdili otvory po nové elektroinstalaci v celé lodi. Mezitím byla provedena nová elektroinstalace na kůru. Vyžádalo si to i „noční“ směny, kdy se pracovalo i do 1/2 3. v noci. Následovalo zazdívání na kůru. Při tom všem bylo dovezeno a postaveno lešení pro malíře. Při této práci bylo možné zahlédnout, jak tři kněží staví lešení. Byl to náš otec František s P. Horniakem a P. Matfiakem. Až bude k dispozici fotografie, neošidím vás o tento nevšední pohled.

Následovali sklenáři, kteří přesklii všechna okna. Bylo to potřeba. Některá skla byla původní a slaboučká skla praskala často již i pod náporom větru. Také první malíř se ukázal, bylo to v pátek 8. června. Zatím si jen vyhasil vápno, ale je vidět, že se malování blíží. A protože veškerý volný čas, který mám, věnuji prakticky jen kostelu, podařilo se mi vyčistit a zapojit většinu krabic v kostele, na kůru atd.. Jsou také připraveny otvory pro světla, halogeny atd.. Po této stránce je možno malování začít.

Co bude dále? Postupně se bude pokládat elektroinstalace v půdních prostorách kostela a ve věži. Není tedy vůbec ještě těchto prací konec. Po vymalování se budou osazovat zásuvky, vypínače, rozvaděč na kůru. Pokud se nestihne protáhnout sdělovací vedení do malování, čeká nás to pak také. Kapitola sama pro sebe bude zřízení nového rozvaděče v zákristii. Bude se jednat o unikátní řešení, které si ale vyžádá značně delší dobu a tak se budeme po otevření kostela potýkat dlouhou dobu ještě v tomto směru s provizoriem. Tedy po otevření kostela po malování není žádný konec, alespoň pro mne!

Budu se snažit ve „volné“ chvíli napsat zprávu Farní radě o tom, co nás nejen okolo rozvodů bude čekat, aby měla potřebný přehled. Myslel jsem

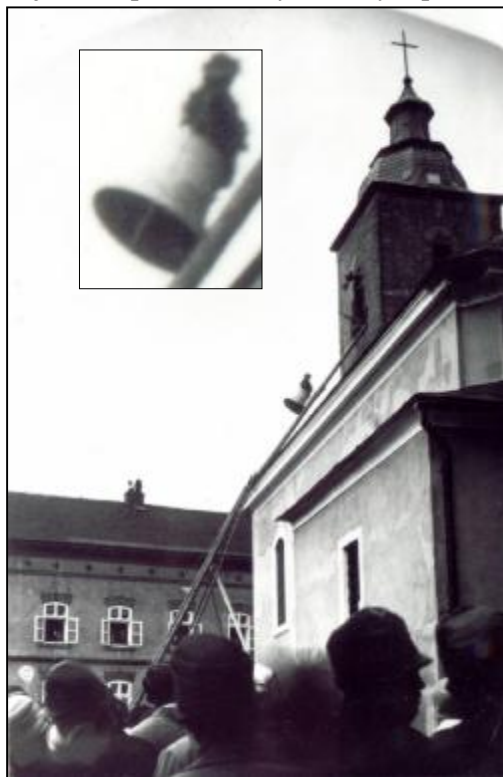
původně, že pro informaci a náměty pro Farní radu stačí i náš časopis, kde otázek je někdy celá řada.

R. S.

Zprávy z Bělé

F Probíhá rekonstrukce věže kostela sv. Františka Xaverského. Byly vyměněny některé trámy a dřevěná věž obdržela nový prkenný plášť. Pracuje se na pobití střechy měděným plechem.

F Kostelní zvony, které padly za oběť válce, byly nahrazeny novými. Oba nové zvony vyrobila firma Herold v Chomutově. Do Bělé dorazily 17. května a jejich svěcení se konalo 20. května v 15 hodin za účasti zhruba 2000 lidí. Po slavnostním vysvěcení byly zvony vytaženy na věž a v 18 hodin se oba poprvé rozezněly ke spokojenosti všech přítomných. Jeden zvon je zasvěcen Panně Marii a nese nápis: „Maria mit dem Kinde lieb, uns allen Deinen Segen gib“ (Maria s drahým dítětem, požehnání dej nám všem). Na druhém zvonu, věnovaném sv. Josefovi, je napsáno: „Hl. Josef, beschütze das arbeitende Volk“ (Sv. Josefe, opatruj pracující lid). Z této slavnosti přinášíme fotografii.

Divíte-li se předchozí zprávě, znamená to, že při čtení i přemýšlíte. Zbývá doplnit, že zpráva pochází z pamětní knihy bělské farnosti a slavnostní svěcení zvonů proběhlo v roce 1928, tedy deset let po první světové válce. Dlouho v bělském kostele nevyzváněly. I ony byly přetaveny na zbraně ve druhé světové válce.

F Čtenáře našeho zpravodaje - zvláště rodiny s dětmi - zveme na dětské sportovní hřiště na louce u fary vedle bělského kostela. V případě nepohody lze na faře hrát pingpong.

Karlštejn

Co jste nám napsali o víře

Příspěvky jsou otištěny bez obsahových úprav tak, jak byly předány a vyjadřují názory pisatelů a tudíž za obsah odpovídají sami autoři.

Panna Maria - záchranná archa (6. pokračování)

Neustále slyšíme s prstem zdviženým – varujícím – o zodpovědnosti nejen za sebe, ale i za druhé, ale i za okolí, za církve, jejímiž jsme údy, za svědomité plnění svých povinností atd. A právě naše hmotná stránka je příčinou toho, jak snadno podléháme svým „choutkám“ jako malé děti, které co vidí, toho se dožadují. Jistě, vždyť rodiče, prarodiče byli tak nerozumní a hleděli splnit všechna naše přání a my zahrnutí vším možným - dnes nám to dělá potíže si vážít maličkosti, neumíme nic ušetřit, vše je nám samozřejmé, nedovedeme mít radost z mála, neumíme si tím pádem něco odříci a třeba se rozdělit i s druhými, neznáme pojem **sebezápor**, tím méně **sebeovládání**. Staráme se přece o to, aby se nám vedlo dobře! Je to něco špatného? Pozor - je to jedna z forem **egoismu** a popírání pravého života dětí Božích. Poměry našich prarodičů byly jistě odlišné, jenže právě pro tyto změny je sebeovládání nutné k prosazování zdravého života křesťana. **Ctnost sebeovládání** má nám pomáhat najít pravou **míru našeho konání**. Je to těžké? Jistě, vždyť i rada Pána Ježíše obsahuje každodenní těžkosti: „Chce-li kdo za mnou přijít, zapři sebe sám, vezmi svůj kříž a následuj mne.“ (Mk 8, 34)

Náš život se skládá i z nepatrných úkonů **poslušnosti** vůči vůli Boží. Jestliže chceme jít po cestě k Bohu, abychom nezabloudili, pak poslušnost přijetí každodenních těžkostí - tedy kříže - **souvisí se sebeovládáním**.

Jak to bylo u Panny Marie? Stačí vzpomenout na její slovo „**Fiat - staň se**“ - co vše obsahovalo toto jedno slovo! Její životní útrapy jsou prostoupeny **poslušností a sebeovládáním**. V tom spočívá její vůle bez váhání hledat, najít a splnit to, co chce Bůh.

Sebeovládání, sebezápor, poslušnost, vděčnost, svobodné rozhodnutí, obětavost, služba - to vše je **projevem vůle a ducha**. Mariina cesta je naší cestou a všechny její cesty končí u Krista. Prosme ji tedy s důvěrou:

Maria, Matko naše, vychovej z nás použitelné nástroje v ruce Božích!

zaslala Soňa Šenková

Zamyšlení

Když jsem pročetla Zprávy z farnosti zaujalo mne, že již po několikáté jsem četla stesky po tom, jak málo se účastní mladých lidí setkání mládeže. Tak jsem trochu vzpomínala na doby, kdy mi bylo kolem těch 20-ti let, tehdy byla totalita a takové ty masové akce byly jen pod „rudým pláštěm jediné strany“. Také jsme jakýmsi způsobem museli „vykazovat svoji účast a aktivitu“. Také lidé byli „šťastní, usmívali se“ a říkali si své „zkušenosti“. Nikdo nebral ohled na to, že člověk má od Boha dán rozum a svobodnou vůli. No a nejen výtky ať starým či mladým nad jejich neúčastí na různých akcích mi připomínají právě totalitu. Kdo se hlouběji zamyslí, jistě uvidí ten „stesk po plných hrncích v Egyptě“.

Dále je třeba podotknout, že právě pro děti a mládež je mnoho aktivit v DDM, někteří mladí sportují a další jsou členy různých klubů či Skauta. To všechno zabírá mnoho času a myslím si, že církev by měla s těmito organizacemi právě na místní úrovni spolupracovat, vždyť všem jde o dobro pro náš dorost. Ne se uzavírat do getha! Taková spolupráce s nekřesťany by mohla být i dobrou příležitostí ukázat život křesťanů čili evangelizovat. Samozřejmě na křesťany se má také klást požadavek žít tak, aby si nás okolí vážilo a pídilo se po tom, kde bereme sílu a radu. Inu docela stačí plnit si své „stavovské povinnosti“, ale tajemství křesťanů je v Bohu.

A poslední odstavec věnuji „jednotě“. V našem městě by obzvlášť bylo krásné, kdyby se tato jednota křesťanů žila. Místo toho je zde hlavně rivalita. Mohlo by se začít už společným farním časopisem i finančně by to bylo méně náročné, ale to by asi chtělo „trošku té pokory“. Co vy na to?

Křehotová Vladka

Děkujeme za hezký příspěvek. Je otištěn v plném znění, protože si myslím, že za to stojí. Jsou tam zajímavé názory a jsem zvědav, jak na toto slovo „do pranice“ zareagujete. Budu se snažit zaujmout nějaké stanovisko jako prvý, ale bude to jen velice stručně. Stálo by ale za to, se některými tématy zabývat obšírněji.

Tedy, pokud lze mluvit o stescích, tak nebyly nad malou účastí lidí na diecézním setkání mládeže v Litoměřicích, naopak, účast byla dost velká. Psal jsem ale, že jsem se na setkání setkal i s děčínskými a že právě děčínských mohlo být víc. Vídám totiž mladé v našich kostelích - proč by se dvakrát za rok nemohli v sobotu účastnit setkání mladých, které je právě pro ně určeno a kde jsou Bohu blíže.

Ti, kterým je okolo 20-ti, mají již nějak víru většinou zažitou. Na tato setkání by měli jezdit proto hlavně mladší a hledající.

Hlavně to nemá vůbec nic co dělat s „masovostí“, to je nepochopení. Vždyť kolik procent je u nás křesťanů? Masovost je účast lidí různých vlastností, názorů, ..., kteří jsou nuceni jít za „jedním cílem“ (to je stručný můj názor). Ale účastnit se našich akcí, kde bychom měli být jednotni v Kristu a přímo se těšit, že se mohou účastnit a vést k tomu i své děti – tak to je přece o něčem jiném. Snad nejsme křesťany pro to, abychom předstírali „šťěstí, usmívali se“ – i když v některých komunitách mě to napadá také.

Názor, že toho mají mladí stejně plno, že jsou přetíženi – tak to je právě ono! Akcí je více než přlíš a právě náš úkol je děti a mládež vést k tomu, aby si dovedly vybrat ze všeho toho, co se jim nabízí a mnohdy v lákavém „obalu“. Pokud je to vysloveně „závadné“, asi většina křesťanů nezaváhá. Když jsme u toho vzpomínání na dobu „minulou“ (je zajímavé, jak to v nás stále je), rozpomeňte se tedy i na komunistickou rafinovanost pořádání sportovní a jiné atraktivní akce v době nedělních mší, poutí, Dnes nemáme socialismus, ale „vševládný trh“. A ten se vyznačuje, mimo jiné, obrovskou nabídkou. Nadmíra nabídky, předhánění se v nabídce, reklama – a my podlehneme? Nebo budeme dávat přednost „naším“ akcím, výuce náboženství, ... ? Můžeme se rozhodnout, jsme svobodni – rádi to říkáme. Jací jsme my – takoví vyrostou noví lidé – naučíme je, aby jim byla např. farnost lhostejná? Řekl bych, že i v Děčíně tomu tak je. Jak může nová generace evangelizovat, když by se křesťanského života nikdy neúčastnila? Spolupracovat s ostatními organizacemi? Ano. Jediný schůdný způsob vidím v tom, že budeme sami v těchto organizacích působit, nejlépe jako vedoucí ap., pokud máme ovšem k tomu vlohy.

A poslední odstavec? Po jednotě v různosti zatím lze jen snít. Právě nová generace formovaná i např. na Diecézních setkáních mládeže to může realizovat. My už toho asi schopni nejsme.

R. S.

Pokoj a dobro

List k sociálním otázkám v České republice k veřejné diskusi

VIII. Rodina, vzdělávací systém a veřejná média

50. Rodina je v situaci vážného ohrožení

V současnosti dochází k mnoha závažným změnám v životě rodiny. Sílí především různé tlaky, které rodinu podryvají a oslabují. Tato situace bezpochyby souvisí s rozpadem mravních měřítek i hodnotového systému společnosti. Také materiální zatížení rodin narušuje vztahy mezi manžely

i mezi rodiči a dětmi. Pracovní nároky znamenají mnoho komplikací, včetně těch, které se týkají společného trávení volného času. Tato obtížná situace má za následek, že manželé mají menší počet dětí a roste počet párů, které spolu žijí bez dětí a bez uzavření manželského svazku. Po devastaci, kterou v této oblasti přinesl nacismus i komunismus, přišel v naší zemi obrat, jehož rychlý a překotný průběh vytvořil sice zcela novou situaci v oblasti hospodářské, politické, společenské, ale nebyl provázen hlubším ohledáním duchovních a mravních kořenů. Existují ovšem i zcela současné zdroje ohrožení. Pravidla volné soutěže zvýhodňují ty, kteří do rodiny investují málo nebo nic a znevýhodňují ty, kteří do ni vkládají hodně, například tím, že mají více dětí. I zde žijeme na úkor budoucích generací. Manželství je velmi křehké a snadno zranitelné.

Uvědomujeme si nedobrou situaci manželství a rodiny v naší společnosti. Vztahy v manželstvích a rodinách charakterizuje zvýšená rozkolísanost a zranitelnost. Nejpalčivějším výrazem dnešní krize je neochota učinit rozhodnutí k výlučnému manželskému spojení muže a ženy a jeho věrnému celoživotnímu trvání. A přitom jen v něm mohou muži a ženy prožít nejhlubší lidské štěstí. Také jen v něm je možné vychovat děti zdravé nejen tělesně, ale i duševně, a zajistit dobré podmínky pro rozvoj jejich inteligence, charakteru i speciálních nadání. Křesťané a církve podtrhují důstojnost a svatost manželství.

Jakkoli prošla rodina v kulturním vývoji hlubokými změnami, její poslání trvá. Rodina je základní buňkou, v níž se vytváří a pokračuje vědomí osobní, občanské a národní identity. Je prostorem pro soužití generací a pro získávání zkušeností, nutných pro zaujímání postojů ve společnosti. V rodině se také můžeme naučit chápat minulost jak širšího příbuzenského svazku, tak i pospolitosti obce, do níž občansky patříme. Poznávání a přijímání nosných tradic mravních a duchovních, jež přijímáme od těch, kdo nás předešli, přispívá k růstu odpovědného lidství a občanství. Křesťanské hodnoty tyto kořeny posilují. Výzkumy v české armádě ukázaly, že především věřící vojáci jsou ochotni nasadit svůj život v obraně vlasti.

Ve srovnání s rodinou v minulosti je dnešní rodina méně soudržná. To klade vysoké nároky na vyváženost osobních vztahů, na toleranci, úctu, důvěru a intenzivní komunikaci v manželském a rodinném svazku. V současném manželství se daleko výrazněji prosazuje samostatnost ženy. Tím se rozvíjejí její osobité rysy a specifická obdarování, jimiž přispívá k obohacení manželství a rodiny. Ve společnosti se značně rozšířil prostor pro uplatnění ženy v kvalifikovaných profesích a v různých sférách veřejného života. Představa, že pracovní požadavky se týkají hlavně mužů a požadavky rodinné hlavně žen, není oprávněná. Je na mužích, aby si nově uvědomili své role, které mají přebírat v moderním manželství. Větší flexibilita

rolí a rovnocennost v partnerských vztazích znamenají přínos i pro utváření vstřícnějších vztahů v rodinném životě.

Tyto změny by však nijak neměly umenšovat nezastupitelné role a poslání ženy - matky a odpovědného otce v rodině. Výchova k mateřství, stejně tak jako formování odpovědného otcovství s plnou účastí na výchově, jsou úkolem mnoha společenských institucí, především však rodiny samotné. Manželé vedou své děti především příkladem vlastního života.

Samostatnost dnešních dětí klade nároky na kulturu citového života manželských párů i na jejich názorovou harmonii; manželství a rodina představují bezpečí proti rozkladným tlakům určitých stránek života moderní společnosti. Chrání její členy proti anonymitě a osamění. Může dát i dnešnímu člověku prožitek domova, bezpečí, kořeny. Jak ukazují staleté i dnešní zkušenosti, rodina tyto vysoké nároky plní lépe tam, kde je rodinný život posvěcován vírou. V ní smíme společně, rodiče i děti, dorůst k pravému lidství. Rodinné soužití je tím bohatší, čím hlubší jsou pouta spojující její členy ve vzájemné službě, v naslouchání a sdílení. Je naděje, že manželský svazek, založený na Božím morálním řádu, pomůže i dětem osvojit si jeho základní důrazy pro vlastní život. Jako křesťané zdůrazňujeme význam rodiny, ale v praktické rovině jsme dosud nevyvinuli dostatečné úsilí k podpoře institucí, které pracují pro obranu a rozvoj rodiny. I uvnitř církví bychom měli organizovat trvalé vzdělávání o problémech současné rodiny za významné účasti laických odborníků, a to pro rodiče i pro osoby duchovní. Hledejme účinné formy, naučme se zprostředkovávat zkušenosti, doporučujeme vhodnou literaturu a nešetřeme ani penězi. Vždyť jde o nejlepší investici do budoucnosti našich církví i našeho národního společenství.

51. Společnost má vytvářet podmínky pro stabilitu rodiny

Rodina a hospodářský systém se vzájemně doplňují a podmiňují. Svět práce a podnikání není příliš přátelský rodinnému životu. Měl by se více přizpůsobit jeho potřebám. Skutečné sladění zaměstnání s prací v rodině předpokládá, že obě činnosti budou z hlediska společenského spravedlivě oceňovány a že nebude jedna nebo druhá vnímána jako podřadnější. Činnost v rodině by měla být uznána i společensky a toto uznání by se mělo projevit i v jejím finančním ocenění. Z hospodářského hlediska by nemělo být zaměstnání upřednostňováno před rodinným životem. Rodiče, kteří se věnují více dětem a pracují proto např. jen na částečný úvazek, nesmějí být v systému sociálních jistot diskriminováni (zejména s ohledem na zabezpečení ve stáří). Mají jim také být vylepšovány šance pro nové začlenění do pracovního poměru. Výše příspěvků na děti i příspěvků na výchovu musí být stanovena tak, aby se děti nemohly stát jednou z hlavních příčin chudoby. Vždyť pro systém sociální výchovy se ukazuje být jako optimální počet

čtyř až pěti dětí v rodině. Zatím jsou u nás rodiny s více dětmi tou sociálně nejpostíženější skupinou obyvatel.

Pro mladé rodiny, ale i pro starší a sociálně slabší skupiny obyvatelstva má zvláštní význam otázka bydlení. Její současné nástroje pro zajišťování nového přiměřeného bydlení jsou nedostatečné a často není v sociální politice dost citu a dobré vůle k řešení, jež přesahují tržní kalkulace. Skutečnost, že každý sociální systém je zneužitelný, by neměla být důvodem k rezignaci na snahy pro vytváření společenských podmínek stability rodiny.

52. Obnova společnosti začíná v rodině - přínos rodiny k výchově

V tomto smyslu je rodina nenahraditelným prostorem pro vznik a rozvoj osobních vztahů, pro růst osobnosti, zakoušení svobody i omezenosti, přijímání odpovědnosti i pocitu ochrany, věrnosti, slitování a lásky. Rodinné soužití a komunikace, vzájemná výměna darů, jsou nedocenitelnými kulturními statky. Odtud začíná obnova společnosti. Ve víře jsou tyto statky posvěceny, dovršeny a přivedeny k plnosti. Symbol Boží rodiny hraje významnou roli v křesťanské zbožnosti.

Rodinná formace je kulturním dílem a východiskem vzdělání. Na ně ústrojně navazuje vzdělání školní. V obou oblastech jde o dílnu lidskosti,¹ a v obou se také máme kromě dovedností, znalostí a dalších schopností učit i celostnímu chápání života. Specializované vzdělání, jakkoli nutné, nestačí. Musíme je prohlubovat, nechceme-li propadnout zúženému, čistě odbornickému pochopení života. K tomu patří schopnost vidět za hranice svého oboru, být schopen přijímat i to, co je „cizí“. To platí nejenom o různých oborech vzdělání. Před výzvou chovat se vstřícně staví naše rodiny, dospělé spolu s dětmi, i přítomnost menšin, názorových, etnických, národnostních. I v tomto směru se má rodina a škola osvědčit jako dílna lidskosti, „*officina humanitatis*“, v souladu s myšlenkami Jana Amose Komenského.

Sekretariát české biskupské konference, Praha 2000, č. 12, 17. listopad 2000

&

Okénko do knihovny

Výňatek z časopisu Report, číslo 5 – květen 2001

Z dopisů čtenářů, otázka čtenářky:

Jak lze konsekrovaný kostel „odsvěcovat“?

Odpovídá:

Prof. ThDr. Jan Matějka, profesor liturgiky na KTF UK

Mají-li být někde pravidelně konány bohoslužby, je takovéto místo před jejich zahájením vyhrazeno pro tento účel buď žehnáním, nebo svěcením.

¹ Sem patří Komenského myšlenka *officina humanitatis* - dílna lidskosti.

Žehnání se vztahuje spíše k činnosti, která tam má být vykonávána, a proto přestanou-li se tam konat bohoslužby, může takové místo sloužit k jiným účelům. Civilizované prostředí chová se ovšem k takovému místu i nadále s patřičnou úctou.

Pokud však byl bohoslužebný prostor posvěcen (konsekrován), znamená to, že toto místo je natrvalo určeno k bohoslužbám. Dnes se pro označení úkonu, jímž dochází k trvalému odevzdání místa ke konání bohoslužeb, užívá výstižnějšího latinského výrazu „*dedicatio*“. Takovéto místo je pak posvátným prostorem, dokud trvá jeho vymezení obvodovými stěnami. Teprve po odstranění větší části obvodových zdí, bylo by třeba před novým zahájením bohoslužeb vykonat nové svěcení.

Přestane-li posvěcený prostor sloužit bohoslužebným účelům, může ho diecézní biskup předat k jinému počestnému využití, které nezpochybní tu skutečnost, že takové místo ani potom nepřestává být posvátným prostorem. Kodex kanonického práva (CIC, can. 1222) stanoví „*ad usum non sordidum*“ – tj. k účelu ne potupnému nebo nečestnému (latinské slovníky uvádějí u slova „*sordidus*“ také přenesený význam „hamižný, špinavý“). Mluvit o „odsvěcení“ je tedy bezobsažné a proto nesprávné.

Dějinná a bohužel mnohdy i současná a zkušenost je sice taková, že některé kostely jsou činností, která je v nich provozována, znesvěcovány, nelze však mluvit o jejich od-svěcení. Zůstávají posvátným prostorem se všemi důsledky, které z toho pro jejich uživatele vyplývají.

Také tento časopis je možné si vypůjčit ve farní knihovně. Z obsahu 5. čísla: Úvodník, Dopisy, Ze světa - Tělo Jana XIII. neporušeno, Financování církvi, O svobodě náboženské víry, Mariánský sloup se stal součástí našeho života, Papežovy cesty, Písmo svaté – bible, Svátek matek, Posvátné předměty, Svatý poustevník Ivan Český, Eutanazie, Nová martyrologie ...

Knihy si lze nejen půjčovat a v nabídce v kostele si je také kupovat. Kdyby někdo měl zájem o knihy jiné, objednámu je v knihkupectví Jonáš v Litoměřicích.

M. J.

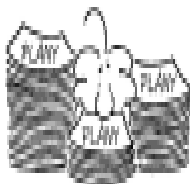
- Jedna maminka se modlila se svými čtyřmi dětmi, Pavlem, Tomášem, Markem a Štěpánem večer před spaním. A jelikož byl zrovna svátek Všech svatých, přidala: „Svatý Pavle, oroduj za nás! Svatý Tomáši ... Svatý Marku ... Svatý Štěpáne ...“. „Svatý táto, oroduj za nás!“ dodal jeden z kluků zcela bezelstně.
- Inzerát jednoho církevního periodika: Neoblíbený kazatel hledá skupinu nedoslýchavých nadšenců, kteří by každý čtvrtek vytvářeli dojem nabitého kostela. Zn.: Kde jsou dva, nebo tři ...

- V nemocnici zemřel po komplikovaném průběhu chronický pacient. Jeden z lékařů hodnotil průběh choroby: „No, ještě poslední den se u něj sešlo celé lékařské konzilium.“ Druhý suše podotkl: „Tak to umřel jednoduše.“

O čem jednala Farní rada?

Zpráva ze 7. zasedání FR ze dne 10. 6. 2001

Farní rada se znovu sešla dne 10. 6. 2001. Obdržela čtyři podněty od farníků a všemi se zabývala. Na tyto podněty bude farní rada reagovat v souvislosti s jejich řešením.

- **Sobotní mše svaté v Bynově**

Na připomínku ohledně nevyhovujícího času sobotních mší svatých v Bynově reaguje FR takto: Jelikož nedávno proběhla v našem kostele anketa na toto téma, a nebyly k této mši svaté žádné připomínky ani požadavky na jiný čas konání bohoslužby, nebude se tento čas měnit ani v souvislosti s touto připomínkou.

- **Opravy kostela**

Opravy v kostele opět pokročily. Z našeho kostela se odstěhovaly staré varhany. Vysekalo se zbývající vedení pro elektriku. Natáhlo se nové vedení a vše se opět zazdilo. Dále probíhají přípravné práce pro malování kostela. Vzhledem ke špatnému stavu oken se vyměnily okenní tabulky za nové. V příštím měsíci se kostel vymaluje a nainstalují se nová světla. Potom začnou opět úklidové práce a bourání lešení. V poslední fázi se bude inventář stěhovat opět do kostela. Tímto Vás znovu vybízíme, aby jste se i vy zapojili do pomocných prací. Kontaktovat můžete P. Jiráska. Stačí mu nabídnout svou pomoc, nebo telefonní číslo, aby vás mohl v případě potřeby oslovit.

- **Farní charita**

Farní rada se prostřednictvím paní L. Vopatové na svém zasedání informovala o činnosti Farní charity. Dozvěděli jsme se o projektech probíhajících pod záštitou Farní charity i o způsobu jejího financování a jejím nelehkém postavení v současné době.

Farní rada se znovu sejde až po prázdninách 9. 9. 2001 v 18:30 na faře v Děčíně IV. Do té doby můžete znovu podávat své podněty pro jednání FR, a to po znovu otevření našeho kostela v srpnu opět i do krabice vzadu v kostele. Vaše podněty jsou připraveni přijmout i osobně všichni členové Farní rady. Těšíme se na vaši spolupráci.

Zapsala Zuzana Bumbová

Členové farní rady, kteří čekají na naše podněty:

jméno	funkce
P. Jirásek František	Předseda farní rady
Rejman Miloš	Místopředseda
Bumbová Zuzana	Zapisovatelka
Engelhart Jiří	Člen
Jirásková Marie	Člen
Koutná Šárka	Člen
Málek Jiří	Člen
Musil Antonín	Člen
Vopatová Ladislava	Člen

Pout' do Dolního Žlebu

I letos vás budeme zvat na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2001	1. července	5. srpna	2. září
7. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných		4. listopadu	2. prosince

vlakové spojení (cena 10 Kč) – **POZOR, máme nový jízdní řád:**

Děčín hlavní nádr.	13:02	14:39	Dolní Žleb	14:58	17:30	18:35
Čertova Voda	13:12	14:49	Čertova Voda	15:04	17:36	18:41
Dolní Žleb	13:19	14:56	Děčín hlavní nádr.	15:15	17:47	18:52

Setkávání rodin

21. června, tedy již v létě, začalo tradiční poslední předprázdninové setkání rodin u Bumbů na zahradě, při opékání buřtů. Bouřka si vynutila přemístění do sucha, kde se volně hovořilo o všem možném, např. o náplni budoucích setkání.

Další setkání po prázdninách se dohodlo na faru u sv. Kříže, kde se o pěkný večer postarají manželé Skřivánkovi. Zapište si tedy do diářů:

20. září 2001- Setkání rodin - 20:00 - fara u kostela Povýšení sv. Kříže

R. S.

- Pan farář pověřil jednu farnici, aby spočítala lidi, až budou vycházet z kostela, že prý to chtějí vědět na biskupství. Farnice tedy pečlivě počítala návštěvníky. Nakonec vyšel z kostela pan farář a farnice započítala i jeho. „Mne nepočítejte, jenom věřící!“ upozornil. „Tak vy, pane faráři, nejste věřící?“ divila se farnice.

Sněmovní kroužek

Dnes nebudete číst odpovědi na zadané otázky, protože si dovolím vás seznámit s určitými citacemi II. vatikánského koncilu, neboť ty jsou právě podstatné k našemu životu. Pominu předchozí témata, uvedu jen to poslední, které bylo probíráno: kultura.

Co je myšleno tímto slovem – kultura – v širším slova smyslu označuje všechno, čím člověk zušlechťuje a rozvíjí rozličné duševní i tělesné vlohy. Dnešní kultura však nese zcela hluboké změny pod zorným úhlem proměnlivosti vývoje. Životní **způsoby a mravy** jsou ovlivněny rozvojem techniky, vědy, z nichž se pak vytvářejí nové formy myšlení a jednání. Dnes je mnohem obtížnější než bylo dříve udělat syntézu různých vědních oborů a umění. Roste množství různých složek, které utvářejí kulturu, ale zároveň se zmenšuje možnost, aby jednotliví lidé je sledovali a uváděli v organickou soustavu, takže představa „všestranného člověka“ stále více chybí. Přesto však zůstává **povinností každého člověka uchovat si** pojem celistvosti lidské osoby, v které převyšují **hodnoty rozumu, vůle, svědomí a bratrství**. Tyto hodnoty mají základ v Bohu stvořiteli a v Kristu byly podivuhodně ozdraveny a povýšeny.

Tolik v kostce z kapitoly o kultuře. Avšak existují dodatky v podobě rozborů vydávaných v různých Listech a Exhortacích (výzvách). Pokud některým věcem se nerozumí, v těchto brožurách jsou dopodrobna rozebrány a to již od února je probíráno důsledně. Všichni dokážeme konstatovat, ba brblat na nešvary doby, ale my se na tom **podílíme svou liknavostí, svým stažením do ulity**. Už jsme zapomněli, že **demokracie bez hodnot se snadno mění v otevřenou nebo skrytou totalitu**. Svým negativním postojem schvalujeme už předem vytváření prostoru úzkým vůdcím skupinám, které si uzurpují moc na základě svých zvláštních zájmů nebo ideologických záměrů. Dnes jsou to média, která formují styl, předávají hodnoty, vytvářejí vztahy – televize se stává náboženstvím.

Jestliže dnešní vývoj žádá člověka v oboru školeného nebo se stále školícího, jak zdůvodníme před Bohem své znalosti víry, které jsme obdrželi v době svého zrání, nejvýš při vstupu do manželství, a dnes se to jeví jako „kojenecká košilka“, do které se chceme mermomocí nasoukat. Lidé touží po duchovnu, hledají cesty, nejsou tak omezení, jak mnozí z nás o nich uvažují, ale protože naše „kojenecká košilka“ by jim byla těsná, směřují k sektám, které pro jejich požadavky dokáží sehnat „šaty na míru“, byť materiál byl velice nevkusný.

Vypadá to, že jsme spokojeni sami se sebou, že jsme tou menšinou, ale v dnešní době je celoživotní vzdělávání jedinou alternativou k hrozbě po-

Děčín - Podmokly

kračujícího zaostávání a vytlačování křesťanských hodnot na okraj společnosti. Je tedy na nás, jakou si budeme vytvářet budoucnost. Záleží na nás všech, starých i mladých. Užijí nyní přesného vyjádření biskupa Malého: „Sněmovní kroužky jsou **jádrem** novodobého společenství ve farnosti.“

Zpracovala S. Š.

Inzerát

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst.

P.František

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2001	Sbírky		Mimořádné sbírky		
	vybráno		částka		účel
	Podmokly	Jílové	Podmokly	Jílové	
Leden	8 414 Kč	3 097 Kč	0 Kč	0 Kč	
Únor	3 070 Kč	734 Kč	2 790 Kč	1 710 Kč	Svatopetrský haléř
Březen	4 078 Kč	569 Kč	1 800 Kč	500 Kč	Na uprchlíky
Duben	8 489 Kč	2 061 Kč	0 Kč	0 Kč	
Květen	5 393 Kč	1 107 Kč	2 000 Kč	500 Kč	Na bohoslovce
Součet	29 444 Kč	7 568 Kč	6 590 Kč	2 710 Kč	

Mše sv. v Děčíně po dobu dočasného uzavření kostela svatého Františka z Assisi (od 1. 7. ÷ 11. 8.)

	kostel sv. Václava	kostel sv. Kříže
pondělí	-	17:30
úterý	-	7:00
středa	-	17:30
čtvrtek	-	7:00
pátek	17:30	-
sobota	-	8:00
neděle	8:00	10:00

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- F Jízdní řády** – Pozor od 10. června 2001 platí nové vlakové a autobusové jízdní řády!
- F Výroba časopisu** – Minulé číslo časopisu bylo nutno nechat rozmnožit u jedné nejmenované služby. 55 výtisků stálo 1100 Kč. Samo sebou, že vše ostatní, kde je hlavní těžiště práce, se dělá zcela zdarma. Nicméně se obracím na všechny, kteří ještě nejsou zkažení hrabivostí doby, zda nemají možnost buď sponzorovat výrobu časopisu nebo obstarat dostatečně kvalitní kopírku nebo opravit kopírku „farní“. Opravována byla sice dost často, ale pravděpodobně ne dobře, protože zásadní potíže jsou stále. Ono je dost na tom, že i tiskárna k počítači nepatří mezi nejmodernější. Proto, pokud máte možnost, pomozte.
- Toto číslo bude kopírováno o něco levněji. Příště dáme více informací.
- F Jablonné** – Pouť za krásného počasí za účasti množství poutníků ke sv. Zdislavě se konala v sobotu 26. května 2001. Více v samostatném článku.
- F Oprava kostela** – V pondělí 28. 05. 2001 byly zahájeny zednické práce. Podařilo se získat sponzora pro tuto důležitou práci, kterou je nutno provést velmi pečlivě. Nová elektroinstalace je ve zdech v lodi a presbytáři kostela, ale i na kůru a schodišti. Čeká ještě ve věži, půdě.
- F Jde ,nám‘ to pomalu?** – Vy, kdo pomáháte při pracích v kostele, slyšte jeden názor někoho z naší farnosti, který ovšem do našeho kostela zavítá velice vzácně. „Co to tam tak dlouho děláte? Vždyť elektrika a vymalování se musí stihnout za měsíc!“ K tomu lze jen dodat: Blahoslavení chudí v duchu! – a nebo přijít alespoň jednou na brigádu.
- F Slavnost Seslání Ducha svatého** – Děkuji za všechny chrámovému sboru, který pěkně zpíval u sv. Václava. Následné vystoupení u sv. Kříže se asi povedlo též. K tomuto svátku ještě úvaha: Začínám nabývat přesvědčení, že ve farnosti je nadbytek mobilů - nebo je věřící nedokáží vůbec obsluhovat - *vypínat*. A to i tehdy, kdy to selský rozum hlásá. Bylo by dobré, kdyby jim to kněží taktně vysvětlili. Že si nevymýšlím, mohu dokladovat opět nahrávkou sboru, podloženou protivným zvukem tohoto „zlého pána“, bez kterého někteří nedokáží jít ani do kostela. Ale i jiné kuriozity lze zažít, Škoda, že Duch svatý neosvítí lidi, kteří utíkají z kostela. Po slavnosti např. nestačily ani troje dveře z kostela sv. Václa-

va! Jako když střílí. Nechtělo by to věřícím vysvětlit? Že se bude začínat přesně, se dokáže říci (zažil jsem ale i to, že se začalo u sv. Kříže o 2 min dříve, přestože ti, co přijíždí autobusy to nemohou stihnout dříve než v 10:02-10:05). Proč tedy nepřipomenout ovečkám, kdy se odchází z kostela? Existují i experti, kteří zásadně opouštějí kostel několik vteřin po sv. přijímání a dále je kostel nezajímá. Určitě si to vhodně zdůvodní. Jsou to všechno jen maličkosti? Není v tom pycha, o které se zde v jednom příspěvku psalo?

F Slavnost Nejsvětější Trojice - V minulém čísle časopisu jsme úplně zapomněli na druhou pouť ve Žlebu, která byla na slavnost Nejsvětější Trojice. Před ní byl proveden i částečný úklid. Byl projevem zájem o zprovoznění varhan v tomto kostele. Ano, bylo by to hezké. Musí se ale najít dobrovolníci, kteří nejprve kostel uklidí a snesou nepatřičné předměty z kůru a kůr se celý zamete a vytře. Teprve potom lze uvažovat o vyčištění varhan a zjištění následků po vandalech a červotoči. Můj optimistický pohled mi říká, že částečně by bylo opravdu možno varhany zprovoznit. Částečně proto, že část píšťal je buď nenávratně pryč, nebo dokonale zdeformovaná a části varhan jsou prakticky zničeny červotočem. To, co dále varhany ničí, je ale i volný přístup na kůr a „zkoušení“, zda varhany ještě hrají. I proto by bylo dobré udělat v tomto směru vhodná opatření. Jenže je zde ještě maličkost. Podívejte se na střechu, nejlépe z půdy. Možná by bylo vhodné založit sázkovou kancelář a sázet na to, kdy uletí poslední taška. Berte to jako černý humor. Nyní za stavu, kdy opravujeme dva kostely a obec Dolní Žleb nemá určitě volné prostředky na výpomoc, se asi nedá opravdu nic dělat. Leda, že by někdo movitý chtěl udělat dobrý skutek

Z farnosti Děčín I - !přihořívá!

F Pravidelné akce farnosti v Děčíně I

- ◆ Každou první sobotu v měsíci (7. července) se koná pouť do mariánského kostela v Horní Polici. Společný odjezd vlakem je z Hlavního nádraží v 9:20 (z Východního 9:25) a mše svatá začíná v 10:30. Návrat je vlakem ze Žandova v 12:49 (v Dc hl. 13:22).
- ◆ Každou první neděli v měsíci (1. července) se koná v kostele sv. Václava a Blažeje od 16:30 řeckokatolická bohoslužba.
- ◆ Každou sobotu od 19:00 je možnost se zúčastnit společné modlitby při mariánském večeřadle na faře v Křížové ulici.
- ◆ Každý čtvrtek od 20:00 do 22:00 je možnost prožít tichou adoraci v kapli u Malých sester Ježíšových v Boleticích.

Setkávání

- ◆ každou 1. neděli ráno v kostele ~~dětská mše svatá~~
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 Dolní Žleb
- ◆ každou 2. neděli od 18:30 na faře ~~setkání Farní rady~~
- ◆ každou 3. neděli od 14:30 na faře - sněmovní kroužek
- ◆ každé 3. úterý při večerní mši svaté - dětská mše svatá (až od znovuotevření našeho kostela)
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté ~~večerní chvály~~
- ◆ každé úterý od 18:15 na faře ~~nácvik schůly~~
- ◆ každé úterý od 19:00 na faře ~~setkání mládeže~~
- ◆ každou středu od 9:00 na faře ~~setkání maminek~~
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté ~~adorace~~
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 ~~setkání rodin~~
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ vyučování náboženství pro děti ~~v neděli 11:30 - 12:15~~
- ◆ setkávání na faře (modlitba a rozhovory) ~~každý pátek od 20:00~~

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Pozor!!! Po dobu oprav kostel uzavřen.

Rozpis mší svatých viz tabulka uvnitř tohoto čísla.

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	07:00	
Úterý		17:30
Středa	07:00	
Čtvrtek		17:30
Pátek	07:00	(17:30 jen o první pátek)
Sobota		19:00 (Bynov)

Pořad bohoslužeb v kostele Nejsvětější Trojice - Jílové

Neděle 10:30

Varhany – zapláceno: 457 000 Kč

Varhany – vybráno: 30 430 Kč

